

יום ג', ז' בכסלו תשס"ז (28 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הפקת משפטי ראוה במשטרים הבולשביקיים... [1]

החזיון של אנשי שלטון בכירים הנעצרים לפתע באישון לילה ולאחר כשנה מופיעים בבית משפט כנאשמים בבגידה, בריגול ובסטיה אידאולוגית חמורה הוא תופעה ייחודית למשטר הסטליניסטי (ובווריאציה קלה - גם למשטר הקומוניסטי של סין). גדולי עולם, כל יכולים, מפורסמים וחשובים, עולים כל אחד בתורו לדוכן העדים, מספרים כיצד פשעו, מעלו ובגדו, מסגירים את חבריהם, מבקשים לקבל עונש חמור ככל האפשר ועולים לגרדום כשתהילת סטאלין והמפלגה על שפתותיהם [לא דיווחנו על כך בתמצית של אתמול, אך, כדוגמא, אמר שוואב - "תחי ברית המועצות! תחי המפלגה הקומוניסטית הצ'כוסלובקית!"]. הדבר קרה במשפטי מוסקבה המפורסמים של שנות ה-30 בהם הוקרבו כל המהפכנים הוותיקים וראשי השלטון הסובייטי ולאחר שנים גם בארצות מזרח אירופה אחרות וכמובן בפראג של 1952.

השאלה ששואל את עצמו כל אדם סביר היא מדוע הם הודו ומה באמת התרחש מאחורי הקלעים, שהרי **לא יעלה על הדעת כי הדברים שנאמרו במשפט הם נכונים**. לרוב, היו האישומים כה מוזרים ומופרכים עד כי כל ילד הבין כי מדובר כאן במחזה ולא בתיאור של מציאות. לצורך בירור העניין עלינו לתת את דעתנו לשתי שאלות נפרדות:

הראשונה היא כמובן - **מדוע זה קרה**, ורק אח"כ נוכל אולי לענות לשאלה - **איך זה קרה**.

מדוע זה קרה

כמעט ומובן מאליו כי אין מדובר כאן במאבק פשוט על השלטון. אם גם נניח כי היה מאבק על השלטון מאחורי הקלעים של הקרמלינים השונים, הרי תמיד היתה דרך להיפטר מן המפסידים. בין אם על ידי הרחקתם לארץ גזירה, בין אם על ידי חיסולם בביום התאבדות, או הוצאה חשאית להורג ללא משפט פומבי וכל דרך אחרת. היו מקרים רבים שבהם הורחקו אנשי מפתח מעמדות שלטון במשטר הקומוניסטי גם ללא משפט ראוה והודאות פומביות. מכאן מתחייבת השאלה מה הטעם לערוך משפט כזה.

שאלה נוספת היא על מה ולמה שקדו החוקרים לגבות עדויות מפורטות מפי הנאשמים. אם ממילא מדובר במשפטי כזב, למה היה צורך לחקור אותם כל כך הרבה זמן ולקיים פרוטוקולים מדוקדקים. הרי במידה קטנה בהרבה של מאמץ אפשר היה לחבר עבורם עדויות וכתבי אישום, להכריח אותם ללמוד את התפקיד בעל פה, לשפוט אותם ולהענישם. מדוע היה צורך לקבל את הסכמתם של הנאשמים לכל מילה? ניתן היה גם לביים עדויות של אנשים אחרים, להביא אותם למשפט מבלי לקבל את הסכמת הנאשמים ואת אישורם. אין ספק גם כי ניתן היה לגייס עדי שקר מטעם המדינה וללמד אותם את התפקיד. מדוע היה צורך לעצור אנשים לתקופות כל כך ארוכות על מנת להכשיר אותם לתפקיד עדי שקר? (למשל מרדכי אורן שהוכשר לתפקידו במשך זמן ארוך ולצורך זאת אף אולץ ללמוד את השפה הצ'כית)

השיטה להפקת משפטי הראווה היתה קשה ומסוכנת, לשם מה הם היו צריכים את זה?

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום **נעים** לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום ג', ז' בכסלו תשס"ז (28 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אף אם נבין את כל זאת, עדיין לא ענינו על השאלה מדוע לא קמו הנאשמים במשפט הפומבי המתקשר והכחישו את כל ההאשמות? לכאורה, היתה להם אפשרות לעשות זאת. למה הם שתפו פעולה, האם כולם שתפו פעולה, מה היה על אלו אשר לא שתפו פעולה? הרי ברור כי אילו היו כל הנאשמים מכחישים באופן פומבי ונמרץ את כל האישומים, היה הדבר משבש את פעולת מנגנוני החושך, ואילו הנאשמים שגורלם נחרץ מראש לא היו מפסידים דבר.

מה גרם להם להתנהג בצורה כזו? על כך, בע"ה, מחר...

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**